

C_2021452CS.01001201.xml
8.11.2021

CS

Úřední věstník Evropské unie

C 452/12

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Prahova (Rumunsko) dne 27.
července 2021 – SC Cartrans Preda SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

(Věc C-461/21)

(2021/C 452/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Prahova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Cartrans Preda SRL

Žalovaný: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Prahova

Předběžné otázky

1)

Musí být čl. 86 odst. 1 písm. b) a odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o
společném systému daně z přidané hodnoty (1) vykládán v tom smyslu, že pro účely poznání
osvobození od DPH u operací a přepravních služeb souvisejících s dovozem zboží vždy vede
registrace dovozní transakce (například vyhotovení vstupního souhrnného celního prohlášení
celním orgánem prostřednictvím přidělení čísla označeného jako MRN/Master Reference
Number) také k zahrnutí nákladů na přepravu, až do prvního místa určení zboží na území
členského státu dovozu, do základu pro výpočet celní hodnoty? Představuje existence MRN, u
něhož neexistuje důvodné podezření na podvod, implicitní důkaz, že všechny výdaje uvedené v
čl. 86 odst. 1 písm. a) a b) jsou zahrnuty do základu pro vyměření cla?

2)

Brání článek 144, čl. 86 odst. 1 písm. b) a odst. 2 směrnice [2006/112] daňové praxi členského
státu spočívající v odepření osvobození od DPH u přepravních služeb souvisejících s dovozem
zboží do [Unie] z důvodu, že nebyl předložen list formální důkaz o zahrnutí nákladů na
přepravu do celní hodnoty, ačkoli jednak byly předloženy jiné relevantní průvodní doklady dovozu
– souhrnné celní prohlášení a nákladní list CMR s uvedením dodání příjemci – a jednak neexistují

žádné indicie, které by zpochybňovaly pravost nebo vřhodnost souhrnného celního prohlášení a nákladního listu CMR?

3)

Představuje, s odkazem na ustanovení článku 57 SFEU, vrácení DPH a spotřebních daní finančními orgány více než jednoho členského státu poskytování služeb uvnitř Společenství nebo činnost všeobecného komisionáře, který vystupuje jako zprostředkovatel obchodní transakce?

4)

Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že existuje omezení volného pohybu služeb, pokud je příjemce služby poskytované poskytovatelem služby usazeným v jiném členském státě povinen podle právních předpisů členského státu, v němž je usazen příjemce služeb, srazit daň z odměny odpovídající tomuto poskytnutí služby, zatímco taková srážková povinnost neexistuje, pokud si stejnou službu sjedná u poskytovatele usazeného ve stejném členském státě, v němž je usazen příjemce služby?

5)

Představuje daňové zacházení ve státě, jehož je plátcem příjmu rezidentem, faktor, který činí poskytování služeb méně atraktivní nebo obtížnější v tom smyslu, že rezident, aby se vyhnul 4 % srážkové dani, se musí při vrácení DPH a spotřebních daní omezit na spolupráci se subjekty, které jsou rovněž rezidenty, a nikoli se subjekty usazenými v jiných členských státech?

6)

Lze za porušení článku 56 SFEU považovat i skutečnost, že z příjmu nerezidenta je vybírána daň ve výši 4 % (případně 16 %) z hrubého příjmu, zatímco daň z příjmů právnických osob uplatňovaná na poskytovatele služeb, který je rezidentem téhož členského státu (pokud dosahuje zisku), činí 16 % z čistého příjmu, neboť se jedná o další prvek, který činí volný pohyb služeb nerezidentů méně atraktivní nebo obtížnější?

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).